

regisztrálást, függetlenül attól, milyen garanciákat csillogtatnának meg az összeírást kezdeményezők. Hazánk, Magyarország kisebbségi törvényeit kiválónak tartja, szerinte ritka az ennyire előnyös kisebbség-kezelés. Máshol nagy dolog, ha csak megtűrik a kisebbségi identitás kinyilatkozását, nemhogy anyagilag is támogassák azonosságuk megőrzését.

Sűrű tennivalói ellenére, a nagykövet jóakaratóan elfogadta meghívásunkat egy tágabb körben való megbeszélés érdekében. Reméljük, erre mielőbb sor kerül, hisz szeretnénk, ha minél többen hallhatnánk válaszait további kérdéseinkre, ugyanakkor ő maga is újabb bizonyosságát kapná közösségünknek és ennek érdekében kifejtett munkánknak.

Szeretettel fogadtuk Jivan R. Tabibian nagykövet urat és ugyanilyen szeretettel várjuk újra jövetelét körünkben, a magyar-örmény közösségben, ahol reményünk és benyomásunk szerint otthon érezte magát.

Köszönjük megtisztelő látogatását !

Fancsali G. János

Híradó

Örmény katolikus búcsú Gyergyóban (októberi számunkból helyhiány miatt kimaradt ismertetés)

Mária születésnapját ünnepelte Gyergyószentmiklós maroknyi örmény katolikusa vasárnap. A gyönyörű barokk templomban ez alkalommal több római katolikus is részt vett a *Páll Sándor* nyugalmazott plébános által bemutatott szentmisén, akinek elmélkedése a szeretet, az anya és Megváltónk édesanyjának magasztalásában csúcsosodott ki. Mária ünnepe jelentős történelmi esemény a gyergyószentmiklósi örmény származásúak számára, hiszen gyökéresztésük legfontosabb jelképe templomunk marad, melyet letelepedésük után alig több mint 90 esztendővel építettek, s 265 esztendővel ezelőtt ajánlottak Mária oltalmába. Fogytakoznak a piros köpönyegesek, gyérülnek az örmény származásúak sorai is. (Nem véletlenül kezelte idén jelentős eseményként az Oltáregylet többévi megszakítás után a négy elsőáldozó felkészítését.) A búcsú a templomkertben tartott, hagyományos körmenettel zárult.

Bajna György

Előző számunkban tévesen írtuk, hogy a **Téka Alapítvány** október 5-én tartott megemlékezést: az esemény természetesen 6-án volt - az érintettek elnézését kérjük.

Folyó év október 21.-én, **Kolozsváron a magyar színház előcsarnokában** megnyílt *Karácsony Ernő* kiállítása. Bevezetőt mondott *Szép Gyula és Kiss Ferenc*. Közreműködött *Bartha Enikő* színművésznő és *Sebesi Karen Attila*, az RMDSz művelődési és egyházügyi ügyvezető alelnöke.

A Szilágyságban számos örménymagyar család él, és tagjai tevőlegesen részt vesznek a közösségi életben. Baráti Társaságunknak az "Armenia"-nak eddig is nagyon jó kapcsolatai voltak a Szilágysággal. Nagy örömmel vettünk részt a feledhetetlen Báthori napokon, valamint a Barátság Házának avatásán Nagypetriben, mint ahogy szilágysági testvéreink is eljöttek Kolozsvárra, Szamosújvárra rendezvényeinkre. Lelkes, példamutató közösség él, munkálkodik Erdélynek ezen a részén, érdemes egy kicsit megismerni őket, és velük örvendezni, velük gondolkodni, velük munkálkodni. Mindannyiunkért tesszük, amit kell.

B. Kovács Júlia

**"Az emberek agyára áraszd el bölcsességed,
értsék meg valahára, mi végből van az élet!"**

Megszívlelendő mondatok, állítások között hallhattuk ezt a két verssort is október 21-én, csütörtökön, a Fővárosi Örmény Klub szokott, havi estjén.

A műsort *Simó József* (a képen) együttese (Mali Kata, Molnár Attila Benedek és maga Simó úr) biztosította Wass Albert életéről és írásából adva szemelvényeket. Az író önmarcangoló, útkereső írásai, és vívódásai különös hangulatúak. Egy gondolkodó ember, akit a történelem nevű komédia elképesztő, kiszámíthatatlan feladatok és kérdések elé állít. Erdélyi kisebbségi lét és valóság, szemben az "anyaország" virtuális kívánalmaival... Világháború, remények és bevonulások szemben az elkerülhetetlen világrendezéssel (amely valóban "elkerülhetetlen" volt, de semmiképpen sem "igazságos"). Nyugati élet kínja ütközött a kényszerből otthagyt hazával, miközben a Tavak könyve szerzője várta, hogy "elvásik a veres csillag"... A nagy figyelmet igénylő szövegeket mezőségi és székelyföldi táncok szakították meg.

Szilágysági példa: etnikumközi konfliktusmegoldás.

Nagy sikernek örvendezett Kolozsváron a másodszer megrendezett **interetnikai konfliktuskezelő program**, amely október 7-10 között zajlott, a református diakóniai központban. A tréninget az Interetnikai Párbeszéd Egyesület, a Márai Sándor Alapítvány rendezte és a PHARE, valamint a TACIS támogatta. A 16 fős csoport tanárokból, szociális gondozókból, történészekből, újságírókból, diákokból állt. Az örménymagyar Baráti Társaság, az "Armenia" képviseletében Fejér Szabolcs II. éves egyetemi hallgató volt jelen. A csoportterápiás tréning célja a szülőktől átörökölt elítélések oldása, a párbeszédre való készítés és a különbségek elfogadtatása volt. A képzés elindítói, a szlovákiai Huncik Péter és a csallóközi Bordás Sándor pszichológus elmondták: 1996 óta közel ezren vettek részt ilyen jellegű szemináriumokon és jelentősen hozzájárultak Szlovákiában az interetnikai konfliktusok enyhítéséhez. Diploma tanúsítja a képzésben való részvételt. Varsóban Hillary Clinton díjazta a Márai-alapítvány tervezetét, amely a Kelet és Közép-Európa országai közötti együttműködését és az interetnikai problémák megoldását indítványozza.

Szőcs Andrea Enikő írása nyomán a kolozsvári *Szabadság* napilapból

1956. október 23.

A Hidegkúti Galéria adott otthont *dr. Szentpétery Tibor "Ahogyan én láttam '56-ot" (forradalmi események Budapest utcáin)* című fotókiállításának. A 43 évvel ezelőtti forradalom évfordulójának előestéjén zsúfolásig megtelt a Galéria a kiállítás megnyitóján. A több mint kétszáz, dokumentumértékű fotóanyagból 70 db került kiállításra, helyszűke miatt. A fotókon a szüleimtől elbeszélésből ismert helyszínek elevenedtek meg kézzelfogható valóságként, döbbenetes hatást keltve. Azt láttam, ami történt. Hitelesen. Nem montírozva. Helyszínek, szereplők, a város: Budapest. A gyermekfejjel átéltek, felnőttként emlékezve. Véres jelenetek, tűz és rombolás fekete-fehéren.

Plakátok, jelmondatok, kiáltványok, újságcikkek, nevek. Ismerős nevek és milyen más megvilágításban, mint ahogyan mi tanultuk, mi középkorúak.

De vajon gyermekeink mennyit tudnak és ismernek ebből? Mert hogy a történelemkönyvekből semmit, az biztos. Szükség van minél szélesebb körben megismertetni az azóta felnőtt generációkkal, hogy minek is köszönhetik az elmúlt 10 évet. Talán elgondolkoznak azon is fiataljaink - de az idősebbeknek sem árt -, hogy mi mindent